

Ἀπὸ τῆς Συγκλητικῆς ἤδη ἐκστράτει-
ας, τὰ Σούσια ἐπαύσαν να ἔχουν ἐ-
πιστοσύνη εἰς τοὺς Ἕλληνας τυράν-
νους, προδίδας ἄλλως τε τῶν πατρί-
δων ταν καὶ ἐτοιμοὺς νὰ διαπράξουν
τὸ πᾶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀτομί-
κῆς νῆς τυραννίας. Τώρα ἡ ἀποτυχία
τῆς Νάξου ἐπηρέησε τὴν δυσπιστίαν
τῆς Αὔλης.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ἰστιάσιος βασιλεὺς ἔφερε τὰ χρυσὰ τὸν δεσμίαν Βέβαιον τὰρα διὰ τοῦ γαμβροῦ τοῦ θά τὸν ἐδοῦν ἤθει ἀποσπῆσται, ἐμνήσθη εἰς αὐτὸν τὴν τύχην ἣ ὅποια τὸν ἔπεριμενε μετὰ τὴν στυγίαν τὸν καὶ τοῦ παρήγγειλεν ἅλα καὶ ἐξέγειρεν τάχιστα ἐπαύσασαί τε τὸν ἰωνικὸν πόλεμον κατὰ τὴν Περσῶν. Ὁ Ἀρισταγόρας ἀνεφύρησεν ἀπολύσας εἰς τὸν Δῆμον Μιλιτὸν καὶ εἰσαγγέλλων τὰ περὶ ἐξέγερσός τε σχέδια, τὰ ὅποια κατεπόλεμειν ὁ ἱστοριογράφος ἔκατατος. Ὁ Δῆμος, ἐν τούτοις, ἀπεδέχθη μετ' ἐνδοσυναμοῦ τὰς προτάσεις τῶν Ἀρισταγόρας, καὶ ἀπὸ τῆς συγίτης ἐκέλευεν τὰ γεγονότα ἐξελεῖσθαι κατὰ τὸν πλέον ραγδαῖον τρόπον. Ὁ ἐκ Νάξου ἐπιστρέφων Ἴωνικός στόλος δὲν εἶχεν ἀκόμη διαλυθῆναι ἐπὶ ἐξοχῇ εἰς τὰς πόλεις ἐκ Μιλήτου δὲ Ἀρισταγόρας ὥπως προῆλθε ἐπὶ τὸ κρημνιστὴ τῆς ἐξέγερσος. Τότε οὐκ ἐπιτρέπωντας εἰς τὰς πατρίδας τὸν ναυτικὸν καὶ στρατιωτικὸν συνέλαβον τῶν τεταρτηνέων καὶ τὰ ἐπιφανῆ μέλη τῆς Περσικῆς φάτιδος. Ὅλοι αἱ Ἰωνικαὶ καὶ αἱ Ἀδελικαὶ πόλεις ἐκέρχθησαν τὴν ἐπανάστασιν, ἣ ὅποια ἐπετέλεσθαι πρός τὸν, μέχρι τῆς Λυκίας καὶ τῆς Κύπρου.

Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ δόγμα δ' Ἀριστογάργος ἐμέριμνα πρὸς ἐξέυρεσιν συμμάχων ἵνα κατοικήσῃ τὸ ἄνθρωπον Ἀθηνοῦσιν πρῶτον ἐς τὴν Σπάρτην, ὅπου ὅμως ἔτυχε ψυχροτάτης ὑποδοχῆς. Οἱ Σπαρτιάται, βαυμάσιοι στρατιώται ἀλλὰ κοντόβροχοι πολιτικοί, ἀπέριμνα τὰς προτάσεις περὶ παροχής βοήθειας, δηλώσαντες δι' ἡ ἐπαναστάσεως τῆς Ἰωνίας ἥτοι ἔλυν ἐντέλλου πρὸς αὐτοὺς ὑποβέβη. Τότε, ὁ Ἀριστογάργος ἐστράφη πρὸς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑρτίαν, ὅπου τὰ πράγματα ἦσαν διαφορετικά. Οἱ Ἀθηναῖοι μετ' ἐνδοσπορίου διέδεξαν τὸν ἔθνικον χαρακτήρα τῆς Ἐπαναστάσεως, ὁμοῦ δὲ μὲ τούτους Ἑρτερίως ἐδέχθησαν, ἐν ὁποσείων ἐπικουρίαν. Καὶ οἱ μὲν Ἀθηναῖοι παρεχώρησαν εἰς τὸν Ἀριστογάργον 20 τριῆρεις, οἱ δὲ Ἑρτερεῖς ὅλως πέντε.

Ἀλλὰ καὶ ταυτὴν ἡ ἐνίστασις δὲν τοῦ θεοῦ ἀξιοκαταρρήτως. Ἀλλὰ εἶπε πολλοὶ μεγλυτέραν ἠθικὴν σημασίαν τὸσον ἢ τοῦ βοηθούσαντας δοῦναι καὶ διὰ τὸς ἐπασιπαστάς. Διότι τὸσον εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑρέτριαν δόσον καὶ εἰς τὰς Μικροασιατικὰς πόλεις, ἀνεκλήθησαν ἐκ τῆς λήθης οἱ παλαιοὶ φυλῆται καὶ ἔθνηκα θεομοὶ καὶ ἀνεγνωρίσθησαν διὰ μιάν ἀκρόν φωνάν αἱ Ἀθῆναι ὡς μήτηρ τῶν ἰωνικῶν πόλεων καὶ ὡς κοινὴ τοῦ ἁπτικοῦ πολιτισμοῦ.

*Εν τῷ μεταξύ, οἱ Πέρσαι δὲν ἔμενον μὲ ἑσταυρωμένας τὰς χεῖρας. *Ἐκάλεσαν εἰς βοήθειάν των τὸν Φοινικὸν στόλον. Ἀπὸ ἑπρᾶς δὲ ὁ Περσικὸς

κός στρατός ἐπρωγάγει κατὰ τῆς Μιλήτου διὰ τὴν ἐν καταστάσει τοῦ πολέμου ἐξ ὅσων πᾶσι θεωρεῖται ὡς ἑστία τῆς ἑκπαιστεύσεως καὶ ἡ καταληψὶς τῆς δὲ ἐπερείε βαρὺ ἥλικόν καὶ ψυχολογικόν πλῆγμα εἰς τοὺς ἐξεγερθέντας. Οἱ ἑπαναστάται, ποὺ ἀνέμουν ἄλλως τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν τῶν Περσῶν, ἔκρινον ὅτι, ἀντὶ να ἀναμείνουν τὴν πολιορκίαν τῆς Μιλήτου, συμφερότερον ἦτο ἢ να ἀντιτάξουν ἐπιθετικὴν ἀμυντικὴν καὶ θαυοῖσιν αὐτοὶ πρῶτοι πρὸς καταλήψιν τῶν Σάρδεων, ὅποτε καὶ αὐτοὶ οἱ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων αὐφαιλαγτευόμενοι καὶ κατενόησαν τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἔθνικοῦ ἀγώνος.

Ἡ ἔμπνευσιν τοῦ τοῦ μῆτιρος αὐτοῦ εἶχον προσφανεῖς οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους ἐκέλευσαν καταπέμψαν εἰς Ἑρεσον. Οἱ Ἑφέσιοι παρέμειναν ἐν τῷ συνόλῳ τῶν οὐδεότεροι, αὐτοὶ δὲ θὰ προσέβλεπε τὴν μοῖραν ἔκτασιν τοῦ ἀγώνος, ἐφ' ὃς ἂν ἰσάσιν τῶν Ἑρεσίων δὲν θὰ ἀπλῶς σπᾶς δειλίας, ἀλλὰ καθαρῶς

Ἐν τοῖτοις εὗρέθησαν Ἐφείσοι μὲ
ἔθνικόν αἶσθημα καὶ προσεφέρθησαν
μετὰ μενίστης προθυμίας νὰ χρησιμο-
ποιῶσιν ὡς ὁδηγοί. Οὕτω οἱ Ἀθηναῖοι
κατέβησαν ἀπὸ τοῦ Τμώλου, πρὶν αἱ
Σάρδεις προφθάσουσιν νὰ λάβουσιν μέ-
τρα καὶ προετοιμασθεῖν διὰ πολιορ-
κίαν.

Ἡ κατάληψις τῆς πόλεως ἀπετάθη
σε τὴν κρισιμότεραν μέχρη τῆς στιγ-
μῆς ἐκείνης κατὰ τὸν ἀγῶνα. Οἱ
εἰσβολῶντες εἰς τὴν ἑκκλῆσιαν Ἑλλη-
νες, προέβησαν εἰς τὴν πόλιν, ὡς
τὴν τυρριολομένην καὶ πόλεον, μὲ τὴν
πεποίθησιν ὅτι αἱ φάλαγγες ἐκείναι
δὲ εἶχον ἀμεσὸν ἀντικαταστάσει τῶν ψι-
λῶν καὶ καρπύων τῶν ἀπαιτητοῦ ἀ-
γόμενων. Ἐκ τῆς ὑπὸ τὴν ἀπε-
δείχθη ὅτι ἡ τυρριολομένη ἐκείνη ἦτο

ἀσπίδος καὶ ἐπιμύια. Δίδωσι δὲ αὐτῇ
καὶ ἄλλοις ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῇ πόλει
Κυβέλης, οὗτοι δὲ ἐπὶ τῇ πόλει
Περσῶν, ἀπέκρουσαν τοὺς νικητὰς ἐν
πληρῇ ἀγορᾷ τῆς καιομένης πόλεως.
Οἱ Ἕλληνες ἠναγκάσθησαν νὰ τρα-
ποῦν πρὸς τὴν θάλασσαν, δίχως νὰ
συμπαράλθουν κἀν λάφυρα.

Κατά την υποχώρησι, οί Ἐφέσιοι ἐβόηθησαν τοὺς Πέρσας οἱ ὅποιοι ἐπ' αὐτοὺς ἐπυροκόπησαν τὸ Ἑλληνικὸν στρατεύμα. Ἐπικολούθηον ἥττα, κατόπιν τῆς ὁποίας οἱ Ἀθηναῖοι συνετάχθησαν εἰς Μίλητον καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας.

Κατόπιν τούτων, τὸ μόνον πρακτικόν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκστρατείας των ἦτο νὰ ἐξοργίσουν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Μέγαν Βασιλέα ἐναντίον των.

Αἱ ἐκ τῶν ὑπερίων κρίσεις αὐτὰν
δὲν ἀναποκρίνονται πλήρως πρὸς τὴν
ἀλήθειαν. Κακὰ ἐθεώσατο ὁ Ἀθη-
ναῖος ἐκατέλευσαν τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ
οὕτως ἢ ἄλλως, ἐξαργισμένος ἦ μὴ ἐ-
μάντιον τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Βασιλεὺς τῶν
Περσῶν δὲν δὴ ἐγκατέλειπε ποτὲ τὰ
κατακρητικά του σχέδια. Ὅσον ἀφο-
ρᾷ πάλιν τὴν πυρπολίαν τὸν Σαρδέ-
ων, τὸ νομίαιον σκάμην δὲν συνίστα-
ται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν πράξιν, ἀλλὰ
εἰς τὸ ὅτι ὁ ἐλασπαστὴς δὲν ἀνέ-
λησεν δέοντάς κατά τὴν Περσολυβι-
κῆς ἐπιθέσεως.

Κατά τα άλλα, οι φλόγες των Σάβανων έπύρωσαν τόσους τας Έλληνικάς καρδίας, ώστε με κατάληξιν των ειδών οι ήττημένοι και έξουθενόμενοι Μιλήσιοι παρά τὸ πλευρόν των ὄλα τὰ Έλληνικά φύλα ἀπὸ τὰ παράλια τοῦ Βοσπόρου μέχρι τοῦ Κυπριακοῦ πελάγους.

Καὶ ὁ ἀγὼν ἐξηκολούθησεν...

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ μοιραία
ἐκβάσις τοῦ ἀγῶνος.

Η ΕΛΛΑΣ ΕΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΠΡΩΤΗ ΤΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ

Πιστεύεται κοινώς ότι το υποβρύχιο είχε νεωτάτη εξεύρεσις χρησιμοποίησις το πρώτων τάς παραμονάς του παγκοσμίου πολέμου. Οι Έλληνες αναγνώριζαν πρέπει να γνωρίζουν ότι το πρώτον σύγχρονον υποβρύχιον το οποίον έλαβε μέρος εις πολεμικάς επιχειρήσεις ήτο το "Έλληνικον "Δελφίν", το οποίον άπεκατέλειτο τότε καταδυόμενον καί δι- χύ υποβρύχιον (α τελευταίος δρος έ- πεκράτησεν από τής έποχής του πό- λεμου). Το "Δελφίν" χρησιμοποιήθη έπιτυχώς κατά τους Βαλκανικούς πολέμους, συμμέτρων μετά των λοιπών σκαφών του στόλου πρό των Δαρδανελίων. Χάρην τής Ιστορίας πρέπει να τονισθ ότι ή Έλλάς ήνε ή πρώτη χρησιμοποίησας έν πολέ- μω πλοή άκόμη σπουδαιοτάτην τή λειποσίαν των πολεμικών πλοίων, την έφαρμογήν του άτμού. Ειδικώ- τερον ή άτμοκίνητος φρεγάτα "Καρ- τερίας" την όποιαν έκυβέρνα ό "Α- στυγύς" το τελευταίον έτος τής έπ- αναστάσεως ήπηρεε το πρώτον άτιμή- ρος σκάφος το όποιον έλαβε μέρος εις επιχειρήσεις, σημειώσαν μάλ-

στα λαμπράν ἐπιτυχίαν, ἄφοι κατὰ
ναυμαχίαν δολόκληρον μοιραν τοῦ
κιβών σκαφῶν παρά τὴν Ἰτέαν ἐν-
τός τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

Ὁ λόγος όμως εἶνε ἐνταῖθα ἐπὶ τοῦ πρώτου ὑποβρυχίου, τοῦ ὁποῖου εἶνε κατὰ τρεῖς σχεδὸν αἰῶνας παλαιότερον τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Κατασκευασθὲν τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ τῇ 1620 ὑπὸν τῶν Ὀλλανδῶν μηχανικοῦ Βάν Ντρέμπελ καὶ εἶχεν ὅσας τὰς ἰδιότητες τοῦ σημερινοῦ ὑποβρυχίου. Καταδυθὲν εἰς τὸν ποταμὸν Τάμεσιν ἐνώπιον πολλοῦ πλῆθους καὶ ἐπιστήμων, κατάρθωσε νὰ πλεύσῃ ὑπὸ τὸ ὕδωρ εἰς βάθος τριῶν μέτρων. Ἡ μόνη δυσχέρεια τὴν ὁποῖαν ἀντιμετώπισε ὁ κατασκευαστὴς τοῦ πρώτου αὐτοῦ ὑποβρυχίου ἦτο ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ προωθῆται τὸ σκάφος του. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ ἀτμός δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐφαρμοσθῇ. Τὰ πλοία δὲ ἐκινούντο δι' ἰστιῶν καὶ διὰ κωπῶν. Ἀντὶ κώπης ὁ Βάν Ντρέμπελ ἐφήρμοσε ἑλικά κινούμενον διὰ τῆς μνήτης δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου.